

Izhaja:
vsako sredo zjutraj
Stane za celo leto 15 L.
> pol leta 8 >
> četrt leta 4 >
Za inozemstvo celo leto lir 40.
Na naročila brez doposlane naročnine se ne moremo ozirati.
Odgovorni urednik:
Polde Kemperle.

GORIŠKA STRAŽA

Št. 60

V Gorici, v sredo 29. septembra 1926.

Leto IX.

Ne frankirana pisma se ne sprejemajo. Oglasi se računajo po dogovoru in se plačajo v naprej. List izdaja konsorcij »GORIŠKE STRAŽE«.
Tisk Katoliške tiskarne v Gorici, Riva Piazzuta št. 18.
Uprava in uredništvo: ulica Mameli št. 5. — (prej Scuole). — Telef. int. št. 308.

Imenovanje obč. načelnikov („podeštatov“).

Po dolgem čakanju smo dobili nove občinske načelnike (»podeštate«) za furlansko pokrajino in s tem konečno za vse slovenske in hrvaške občine v državi. Že mesec in mesec, odkar je izšel zakon o preuredbi občinskih uprav, se je v vseh krogih in tudi v časopisju mnogo razpravljalo o tej važni zadevi. Tudi v naši deželi in med našim ljudstvom je ta globoko segajoča in načelna sprememba v poslovanju naših občin povzročila mnogo resnega razmišljanja, toda mnogokje še več neresnega prerokanja in uprav nemožatega pehanja in prerivanja. Kadar je imelo priti do imenovanj — in to se je zgodilo skoro vsak mesec —, pa je zavrelo v gozto domaćih vaških politikantih in nešteto jih je bilo, ki so si brusili pete, da bi se dokopali do te mamljive časti. Zdaj je konec nelepe tekme in politični sušmarji na deželi — žal da jih je med nami preveč — bodo zopet lahko mirno spali: občinski načelniki so slednjič imenovani. Imenovanje se je izvršilo s kr. odlokom z dne 23. t. m., zaprisega bo, kolikor nam je znano, 30. t. m.

Predno navedemo imena mož, katerim je izročena uprava naših občin, naj zapišemo še par besed.

Izmed novoimenovanih obč. pozglavarjev marsikoga dobro poznamo, drugi so pa nam docela nepopisan papir. Zato nočemo izrekati daznes nikakih domnevanj in nobene sodbe. Delo samo bo sodilo. Želimo samo in zahtevamo, da se novi možje lotijo z vso vnetostjo dela, katero so prevzeli nase. Stopajo na častno mesto, ki jim daje mnogo pravic, toda podvreči se morajo tudi dolžnostim, katere terja poštna občinska uprava. Naše občine stoji večinoma pred gospodarskim polomom. Vzrokov za to bridko dejstvo ne bomo raziskovali. Samo površen pogled v gmočno stanje naših občinskih uprav nam to žalostno sliko zadostno osvetli. Odpraviti te obupne razmere, to je bistveni namen spremenjenih občinskih uprav. Tega ne zahteva samo dobrobit občin, temveč interes celokupnosti, prospeh države same. Zato mora na tem pravcu temeljiti delo novih obč. načelnikov.

Našemu ljudstvu priporočamo in naročamo, naj se v novem položaju vestno zaveda svojih občinskih in splošnih državljanskih pravic ter naj pazno sledi delu novih obč. pozglavarjev. Čeprav nimamo več direktnega vpogleda v občinsko gospodarstvo, vendar bomo s previdnostjo počasi brezdvomno odstranili morebitne neskladnosti in nepravilnosti. Bog varuj, da bi se vda li malodušnosti. Samo krepko, odločno ljudstvo zasluži, da živi.

V naslednjem podajemo imenik slovenskih občin in njihovih novih poglavarjev:

Ajdovščina, Šturje, Ustje in Planina: kav. Bertetti Evgen;
Anhovo in Deskle: kav. Bianco rosso Empedone;
Bate in Banjšice: Lasič Ivan;
Berginj in Sedlo: Lazar Jožef;
Biljana in Medana: baron Codelli Anton;
Log: Cuder Anton;
Kal nad Kanalom: Pirih Matej;

Kanal, Avče, Ajba in Ročinj: Gerometta Marij;
Žabnice pri Trbižu in Ukve: Erhlich Albin;
Kobarid, Kred, Drežnica, Idersko in Trnovo: Peteln Dominik;
Čekovnik in Dole: Premerstein Stefan;
Černiče, Gojače, Vrtovin in Kamnje: Lipovž Alojzij;
Čepovan, Lokovec in Tribuša: dr. Crivellari Dino;
Komen, Gabrovica, Gorjansko in Škrbina: inž. Pagnini Julij;
Kožbana: Fergačič Ivan;
Dolenje: Tuzzi Ernest;
Veliki Dol, Brje in Pliskovica: Markusa Friderik;
Godovič in Črni vrh: Poženel Franc;
Grahovo: De Toni Angel;
Spodnja Idrija in Ledine: kav. Galzigna Dvimo;

Libušnje: Berginc Ivan;
Ločnik: Zottig Jurij;
Livek in Savodna: Faletič Jožef;
Miren, Štandrež in Sovodnje: kom. Scolari Friderik;
Šentviška gora: Prvanje Ivan;
Dornberg in Prvačina: kav. Francolini Adolf;
Opatjeselo: Frandolič Jožef;
Osek, Šempas in Ozeljan: Savelli Julij;
Podgora in Števerjan: De Fuortes Alfred;
Bovec, Soča in Čezsoča: Gogoli Jožef;
Podkraj: Kobal Andrej;
Renče, Bilje in Vogrsko: Graziani Viktor;
Rihenberg: dr. Sirk Pavel;
Solkan in Grgar: Mozetič Mirko;
Štanjel, Šmarje, Gaberje, Kobiljaglava in Erzelj: Bassi Hugo;
Smartno - Kojsko: Obljubek Franc;
Št. Peter in Vrtojba: Ceschia Jožef;

Dol - Otlica: Likar Leonard;
Sv. Križ, Lokavec, Skrilje, Sv. Tomaž in Vel. Žablje: Semič Valentin;
Sv. Lucija in Volče: Morgutti Oscar;
Št. Vid, Vrabče in Podraga: mark. Obizzi Karol;
Šebrelje in Ponikve: Rejec Anton;
Srpenica: Logar Andrej;
Trnovo nad Gorico: Baggiani Lelij;
Temnica, Vojščica, Selo in Brestovica: Rogelja Ivan;
Trenta: Zorž Jožef;
Vipava, Budanje, Vrhpolje, Slap, Goče in Lože: kav. Pacellini Viktor;
Vojsko: Vončina Peter;
Col: Bizjak Franc.
Žaga: Domavšček Andrej;
Občine Idrija, Tolmin in Cerknjo niso dobile »podeštatov«, ker štejejo čez 5000 prebivalcev.

Vode poplavljaajo.

Pondeljkovo neurje. — Idrija odrezana od sveta. — Ceste in prehodi zasuti. — Človeške žrtve? — Vipavske njive in travniki pod vodo. — Vasi sred valov. — Mostovi odnešeni. — Železnica ne teče. — Vipava bruha pri izvirku. — Postojnsko polje in jama pod vodo. — Vihar nad Trstom. — Škoda ogromna. — Vlada obljublja pomoč.

Našo deželo je zadela strašna nesreča. V pondeljek zjutraj so se jeli v hribih trgati oblaki in vtille so se čez naše vasi povodnji kakor jih še ni bilo v naših krajih. Enake poplave so se ponovile v torek po Vipavskem in v goriški okolici.

Škode, ki je zadela naše ljudstvo, ni mogoče popisati. Najkrutejše je zadeta Idrija, ki je odrezana od sveta. Od Sv. Lucije do Idrije so podrli vsi mostovi čez reko Idrijco, tako da je vsak promet med obema bregovoma ustavljen. Porušen je most v Slapu pri Idriji, most v Tribuši, most v Stopniku, most v Željlinju, most pri Rovinčarju, most v Spodnji Idriji. Pot, ki vodi iz Željlinja v Idrijo, je popolnoma neprehodna, ker so nalivi spustili na cesto plazove zemlje in skalovja, tako da je bila ponekod cesta kar odnešena in ni mogoče več spoznati sledu. Dugod je vodni naval izruval iz gozdnih tal drevesa in jih presadil drugam. Čudno je gledati, kako rastejo sredi državne ceste smreke in bukve. V Straži pri Cerknem se je sesula zemlja s tako silo, da je porušila in vničila kar na en mah dva hleva. Zidovje se je podpiralo tako hitro, da ni utegnil gospodar rešiti vse živine iz hleva in je kamenje zmečkalo vola. Pri Pirihu je vodovje odneslo žago, hiša molli samo s streho iznad kupa zemlje in skalovja. Otrok se pogreša. V Dolenji Trebuši je podrlo in odneslo tri hiše in dva hleva in potok Hotenje se je spremenil naravnost v strugo. Škoda je neprecenljiva. Samo most pri Stopniku bo stal n. pr. nad 200.000 lir. Gre brez dvoma za težke težke milione. Ljudje, ki so bili še včeraj bogataši, so danes na beraški palici.

Enako kakor v noči od nedelje na pondeljek nad Idrijo, se je raznesla v noči od pondeljka na torek razdivjana sila vodovja nad Vipavsko dolino. Sicer je že prejšnjo noč tudi tu bil močan naliv, toda katastrofo je prinesla še le druga noč.

Kakšna je bila ta noč, se ne da popisati. Ko se je iz megel izvilo torekovo jutro je bilo gorje že dovršeno. Od Gornje Vipavske doline do izliva Vipave v Sočo ena sama poplava, eno samo morje. Trg Vipava, Ajdovščina, Rihenberg, Dornberg, Prvačina, Renče, Bukovica, Bilje, Miren in še marsikatera mala vas so doživele grozo, kakoršne še ne pomnijo. Blatni valovi, ki so zajeli vse te vasi, so napravili na poslopih, premičninah in poljih milijonske škode. Zlasti je trpela Sp. Vipavska dolina. Voda je odnesla tudi par mostov n. pr. leseno brv v Prvačini, most v Mirnu in drugod. Tuji ceste in železniške proge so močno trpele. V sled silnega deževja so se vdrli na žel. progo med Rihenbergom in prehodom čez Vipavo pri Saksidu velik vsadi zemlje, ki so onemogočili v torek predpoldne železniški promet. Radi pomanjkanja prostora ne moremo danes priobčiti še vseh podrobnosti o teh dveh usodepolnih dneh, ponovimo samo še enkrat, da takega razdejanja vodovje v naši deželi še nikoli ni napravilo. Samo eno tolažbo še imamo: upanje, da ni neurje zahtevalo človeških žrtve. Sicer je po zadnjih poročilih, ki smo jih dobili o nesrečni Idriji zelo malo verjetno, da bi bili tam brez človeških žrtve.

Iz Idrijske doline nam poročajo v torek zjutraj:

V noči od nedelje na ponedeljek je Idrija silovito narastla in je poplavela celo dolino. Most med Slapom in Čepovanom je voda odnesla. Razrušila in odnesla je tudi žago Antona Humarja. Cesta med Sveto Lucijo in Slapom je poplavljalna. Kraljevi karabinirji in finančni stražniki so z vso energijo na delu, da škoda ne naraste. Na lice mesta je prihitel g. podprefekt kav. Anzà, si ogledal škodo in včeraj zjutraj takoj odpotoval v Videm

poročat prefektu. Oddelek civilnega tehničnega urada se je že lotil popraviljalnih del.

Iz Mirna nam pišejo v torek predpoldne:

Zadnje deževje je spet povzročilo poplave. Vipava narašča kar naprej. V pondeljek zvečer je odnesla vipavski most in se razlila na obe strani. Spodnji prostori Čevljarske zadruga so vsi pod vodo. S težavo so rešili iz njih blago v prvo nadstropje. Voda sega do nad cerkve. Zveza z drugo polovico vasi je pretrgana. Treba je iti čez Tržič, a je tudi ta skoro pol metra pod vodo. Kaj bo, če deževje ne poneha.

Bilje sredi valov.

Od neurja zelo hudo prizadete so Bilje. Vodni plaz je prihrumel na nje v torek zjutraj s tako silo, da niso mogli ubogi vaščani rešiti drugega kot golo življenje. V hipu je bilo vse pod vodo. Mnogo ljudi, ki so se v preplavljenih hišah zatekli v zgornje prostore in na strehe, so goriški ognjegasci in vojaški tehnični oddelki rešili na pontonih. Škoda je neizmerna. Voda je odnesla živino, pohištvo, poljske pridelke in razne druge premičnine. Še bolj je poškodovano pa polje, kjer so vničeni vsi pridelki, kar jih je še bilo zunaj.

Renče brez zveze s svetom.

Poplava okrog Renč je bila tako grozna da še v torek zvečer ni mogel nihče od goriške strani v vas. Kako zgleda pri takem položaju v vasi, si lahko mislimo. Uboge Renče so pretrpele dan, ki bo gotovo eden najčrnejših v njihovi zgodovini.

V Postojni

je Pivka silno narasla. Tolmuni ne morejo požirati toliko vode. Obširno polje za mestom je pod vodo — drevesom molijo le vrhovi iz vode. Neki žagi je voda do strehe in par hišam je voda segla tudi že do strehe.

V Vipavi.

Pri izvihu buči Vipava in bljuva ogromne mase vode iz hriba. Vsi odtoki so prenapolnjeni. Trg je za lit. Polje je kot jezero.

Prefekt sredi poplave.

Videnski prefekt dr. Spadavecchia je imel priliko, se prepričati osebno o strašnih posledicah poplav, ki so bile v idrijskem okraju. Vozil se je namreč slučajno v avtomobilu proti Idriji, da bi sprejel župane in oblastva okraja. Prišel je že preko Želinja in drdral pod Otaležem proti Idriji, ko se je moral s spremstvom ustaviti. Cesta je bila visoko zasuta s kamenjem in zemljo in ni bilo mogoče nadaljevati poti. V tem času so plazovi zasuli tudi na pot za njim, tako da ni mogel ne nazaj in ne naprej. Proste ceste je ostalo za kakih 30 metrov. Stopil je v malo gostilnico pri Maruškovcu in tukaj so župani iz spremstva začeli študirati, kako bi ga rešili iz zagate. Deček, ki je bil poslan v Cerčno z ukazom prefekta, naj pride vojaščina na pomoč, se je po par urah vrnil in javil, da mu ni mogoče v Cerčno, ker so vse poti neprehodne. Tedaj so se šebreljski župan Rejec, cerkniški župan Rojec in šentvški Prvanje odločili, da poskusijo sami prodreti v Želinj. Preko skal in podrtih drevov so se po velikem trudu priplazili na ravno cesto in došli v Želinj, kjer so se nahajali že ognjegasci. Spravili so se z njimi na pot proti Maruškovcu, da bi rešili prefekta in spremstvo. Ognjegasci so vzeli s seboj vse potrebno orodje: lestve, vrvi, cepine, deske in se prerili po par urah. S pomočjo ognjegascev so prefekta v največjem dežju spravljali čez brežine in klanec na varno. Večkrat so morali staviti lestve preko hudournih strug in napenjati vrvi čez bregove, da so se nanje opirali pri prehodu.

Ko je prišel prefekt v Želinj, ga je tam čakal avtomobil ter prepepeljal v Cerčno, kjer je prenočil pri g. Makucu.

V torek zjutraj se je vrnil v Videm.

Dva avtomobila sta ostala sredi ceste pri Maruškovcu in jih doslej še ni bilo mogoče premakniti z mesta.

Trst pod vodo.

V ponedeljek ponoči so se nebeske zatvornice odprle tudi nad Tr-

stom. Vlivalo se je tako strahovito in nenadoma, kakor že 80 let nazaj ne. Pod vodo sta Rojan in Barkovlje. Ves nizki svet med Barkovljami in Miramarom je v morju. Ljudje morejo do hiš le z morske strani. Po miramarskem parku, kjer je še v nedeljo raslo bujno rastlinje, so se vozili s čolni. Znana »Scala Santa« z Rojana dol je postala pravcati hudournik, ki je drl z neznanško silo in nosil s seboj drevje, mačke, kokoši. Vojaštvo in ognjegasci so v največjem naporu reševali ljudi iz hiš, ki so bile najbolj ogrožene. Voda je udirala v razne gostilne in prostore in narasla do pol metra in še več. Stoli in omare so plavale v vodi. V tiskarni, kjer se tiska tržaški list »Serra«, so bili vsi stroji pod vodo. 600 telefonskih linij je popolnoma nerabnih. Tudi železniški promet je bil vstavljen, ker se je med Trstom in Devinom na več krajih vdrla zemlja in zasulo progo. Drugod je pa deroča voda z brežin izpodrila zemljo pod tračnicami da so lete kar visele v zraku.

Vse škode, ki jo je tržaško mesto utrpelo vsled grozne nevihte in poplav še niso precenili. Oblastva se gibljejo, da jo ugotovijo.

* * *

Ko pišemo to žalostno poročilo, nam prihajajo vesti, da vodovje pada in da vojaki, ognjegasci in orožniki popravljajo največjo škodo ter pomagajo ljudem iz stiske. Prefektura je že odposlala izčrpno poročilo na ministrstvo javnih del in pričakovati je, da bo vlada priskočila ljudstvu na pomoč.

Poslanec Besednjak je vložil interpelacijo na notranjega ministra, kjer zahteva takojšnjo pomoč vlade.

Zahvaliti se moramo na tem mestu vsem oblastvom, posebno pa vojaščini, ki se je odločno in hitro dala na razpolago nesrečnemu ljudstvu.

* * *

Povsod poplave.

Razen po naših krajih so bile te dni velikanske poplave po vsej ostali Julijski Benečiji ter tudi po severni in južni Italiji. Zadnja poročila pravijo o velikanskih povodnjih na Gorenjskem okrog Škofje Loke in Medvod, ki sta pod vodo. Tudi v Ljubljani je povodenj.

Učiteljske vesti.

Odlok ministrstva Fedeleja, s katerim se uvaja proti nekaterim učiteljem in učiteljicam odpustno postopanje, so dosedaj prejeli sledeči gospodje in gospodične:

Rakušček Josip, Sv. Lucija; Droč Anton, Solkan; Urbančič Alojzij, Kožbana; Gerželj Ana, Podmelec; Tovstovršnik Ivana, Temline; Čendem Angela, Renče; Srebrnič Karla, Ročinj; Sinigoj Rozalija, Zalošče; Kemperle Sonja, Sv. Križ; Marmolja Franc, Dobravlje; Zorn Emil, Solkan; Volarič Ivanka, Gorje; Tovstovršnik Ljudmila, Trnovo; Strniša Ema, Trnovo; Kofol Ciril, Čepovan; Podgornik Mirko, Cerčno; Matelič Ivan, Tolmin; Tuzulin Zora, Lokovec. Proti Paljku Leopoldu iz Lokavca je naperjena disciplinarna preiskava in so mu s 1. sept. ustavljeni prejemki.

Priatelj Slovencev umrl.

Koncem julija je poročal naš poslanec dr. Besednjak v našem listu o poljskem vseučiliškem profesorju drju Alfredu Halbanu, s katerim se je seznanil za časa svojega bivanja na Angleškem. Profesor Halban, ki je bil do konca svetovne vojne poslanec v avstrijskem parlamentu, se je zlasti s toplimi besedami spominjal našega nepozabnega drja Kreka, katerega je visoko cenil. Sedaj prihaja iz Lvova vest, da je profesor Halban, ki je na tamšnjem vseučilišču poučeval pravno zgodovino, umrl. Pokojnik je bil v znanstvenem svetu znana osebnost in je bil član raznih učenih družb, med drugim tudi kr. akademije v Benetkah. Odličnemu Poljaku ohranimo časten spomin!

Avto na Prevalj.

Ribijev potniški avto bo ob nedeljah in praznikih vozil na Prevalj pod Sv. goro ob šestih iz Gorice in ob enih popoldne s Prevalja.

Vozil bo tudi drugi avto iz Gorice ob enih in pol in s Prevalja nazaj ob petih in pol. Toda ta le, če se bo prej javilo zadostno število oseb.

Nesreča pri procesiji.

Dne 23. t. m. se je vršil v Ločniku evharistični kongres. Po kongresu so peljali na avtu kip presv. Srca v Kormin. Na okinčanem avtu je bilo deset deklic in dve gospodični predstavljajoče angeljčke. Ko je voz prišel iz Šlovenca pri Moši, je kip zadel ob električno žico. Kip se je z velikim zamahom prevrnil in zadel ob gospodični. To sta 19-letni Mery Vizintin iz Mirna pri Gorici in Antonietta Gesualdo iz Altamura (Bari). Gospodični sta bili komaj pred nekaj tedni vstopili v samostan »Notre Dame« kot kandidatki-aspirantki. Bili sta koj prepeljani v tuk. bolnišnico usmiljenih bratov, kjer se še sedaj nahajata. Njuno zdravje se boljša ter je upati, da kmalu popolnoma okrevata.

O kruhu.

Mešani kruh, ki bo stopil s prvim v splošno rabo, hočejo nekateri izrabiti v politične svrhe. Zato pozivljamo uradni list fašistovske stranke »Foglio d'ordini« vse voditelje, naj na take ljudi, ki hočejo vzburiti občo nevoljo med ljudmi strogo pazijo in pristavljajo: »kruh iz mešane moke 80% je popolnoma dober, redilen in zdrav, kar potrjujejo soglasno vsi zdravniki, da je le dobro pečen«.

Popravljamo.

V eni zadnjih števil našega lista smo omenili, da tudi v šempaskem učnem okrožju niso učitelji še dobili izplačanih dodatnih ur. Kakor smo izvedeli od učiteljstva samega in se je naš urednik poučil, to ne odgovarja resnici. Zato zadnjo vest lojalno popravljamo, ker ne čemo delati krivice g. didaktičnemu ravnatelju. Uredništvo.

Akademija sv. Frančiška.

V soboto 2. oktobra ob osmih in pol zvečer in v nedeljo 3. ob petih popoldne bo priredila goriška »Mladika« AKADEMIJO v proslavo sv. Frančiška v svojih društvenih prostorih. — Na sporedu je nov zbor Vinka Vodopivca na čast sv. Frančiška, predavanje s skioptičnimi slikami o življenju sv. Frančiška in dva prelepa igrokaza iz življenja tega svetnika. — Vstopnina je po 5, 3 in stojišče po 2 liri. — Goričani in okoličani, pridite, da boste videli nekaj novega!

Nov komisar.

V Trstu je že precej časa treba komisarja, ki vodi tržaški fašizem. Nekaj časa je ta posel opravljal podtajnik faš. stranke poslanec Ricci. Pod njim je odstopil mestni svet. Zdaj je pa poslanec Ricci odpoklican s svojega mesta. Nadomestil ga je nov visoki komisar poslanec Barduzzi.

Dumini aretirani.

Amerigo Dumini, ki je znan kot glavni obtoženec iz Matteottijevega procesa, je bil, kakor poročajo listi, v Genovi aretirani, ker se je žaljivo izrazil o ministrskem predsedniku Mussoliniju.

»Rimsko vprašanje«.

Pod »rimskim vprašanjem« se razumejo papeževе pravice do suverena ozemlja kot je imel do l. 1870. Zadnje čase so listi zopet začeli živahno razpravljati o »rimskem vprašanju«. Na te razprave je odgovoril »Osservatore Romano« 26. t. m. V članku je pisano, da se noče spuščati v bistvo vprašanja, marveč, da »se le zadovoljuje izjaviti, da je položaj, v katerem se nahaja sv. stolica že 56 let sem, ostal bistveno neizpremenjen«. V uradnem diplomatskem članku je dalje ugotovljeno, da »vzrok Kristusov, vzvišeni načelnik božje ustanove, popolne in suverene, ki že dvajset vekov sem šteje na milijone duhovnih podanikov po vsem svetu, ni niti lastnik svojega bivališča«. Pripominja tudi, da »so privilegiji in nedotakljivost, ki so Mu (sv. očetu) dovoljene, manjše kot one od članov diplomatskega zbora, ki je pri Njem (sv. očetu) akreditiran«.

Konec fašistovskih zaupnikov.

Uradno se poroča, da je vodstvo furlanskega fašizma začasno ukinito takozvane »ispettori di zona« t. j. okrožne nadzornike ali zaupnike. Krajevni fašistovski krožki bodo imeli stike kar naravnost z glavnim tajnikom v Vidmu. Gospod Cavalotti bo torej menda za nekaj časa razrešen svojih poslov.

Darovi za sklad »Goriške Straže«.

Radi pomanjkanja prostora smo danes izpustili seznam darov za naš sklad, ki izkazuje sedaj že 6822.30 lir. Na delo!

Interpelaciji posl. Besednjaka.

V ponedeljek 27. septembra so se raznesle na Goriškem in v Tržaški pokrajini strašne poplave, ki so postavile pod vodo cele vasi, odnesle številne mostove, vničile mnogo cest in pokončale v več krajih vso žetev. Škoda je ogromna in znaša milijonske svote.

Vprašam ministra notranjih zadev, ali se mu ne zdi primerno, da odredi takojšno izredno denarno pomoč prebivalstvu, ki ga je zadela tolika nesreča.

Zelim pismeni odgovor.

Dr. E. Besednjak
drž. poslanec.

V Gorici 29. sept. 1926.

Enako interpelacijo je poslal dr. Besednjak tudi ministru za javna dela.

DNEVNE VESTI.

POZIV ŽUPANSTVOM!

Vabimo vsa županstva, kjer so bile ceste od povodnji močno poškodovane, kjer so bili mostovi razrušeni itd., naj nemudoma vložijo na prefekturo prošnjo, v kateri zahtevajo, naj se pošlje takoj na lice mesta vojaščino, da se popravi brez odloga največja škoda in vzpostavi promet. Če treba, naj županstva naredijo to tudi brzojavno.

Goriška Mohorjeva družba.

Gg. poverjenikom naznanjamo, da smo s tem mesecem zaključili nabiranje udov za letošnje knjige in da novih udov ne sprejemamo več.

Sprejemamo pa še nove prijave za knjigo »Oče, bodi volja Tvoja« po znižani ceni 2 lir.

Uljudno prosimo gg. poverjenike, da nam nemudoma nakažejo udnino, v kolikor so jo nabrali, pa ne še odposlali — ter morebitne zastanke od lanskega leta.

Mohorjanski pozdrav!

Tajništvo = Gorica, Corso Verdi 1.

Preložen sejem.

Mestni magistrat nam sporoča, da je sejem sv. Mihaela preložen na naslednji dan, t. j. 5. okt., ker je v ponedeljek 4. okt. praznik sv. Frančiška.

Poroka.

Zadnjo soboto se je poročil v Gorici g. dr. Viktor Devetak, odvetnik v Tolminu z gdč. Karmelo Brajdo, učiteljico v Solkanu. Oba novoporočenca sta Goričana. Želimo jima v novem stanu obilo sreče.

Prizivna obravnava proti »Goriški Straži«.

Kakor znano je bil naš urednik Polde Kemperle dne 14. junija t. l. pred tukajšnjim tribunalom oproščen obtožbe ščivanja med socialnimi razredi, katero je dvignil proti njemu državni pravdnik radi članka: »O pravem času in na pravem mestu«. Drž. pravdniku se je pa zdela oprostilna rzsodba nepravilna in je vložil proti njej priziv na višje sodišče v Trstu. Prihodnjo soboto dne 2. okt. bo razpravljalo tem prizivu apelacijski sodni dvor v Trstu. Kakšen bo izid? Ne vemo! Zaupamo pa v nepristranost in uvidevnost visokih sodnikov in stopamo zato mirnega srca pred njihovo sodbo.

»Naš Čolnič«

izide začetkom oktobra. Cela številka bo posvečena sv. Frančišku Asiškemu. Toplo priporočamo, da se vsi zavzamete zato, da se bo ta številka razširila. »Čolnič« je potreben večje podpore!

R 700. letnici sv. Frančiška Asiškega.

»Dobrodošla sestra smrt! S temi besedami se je poslovil veliki oče sv. Frančišek s tega sveta ravno pred sedem sto leti. Mnogi imenitni njegovi sodobniki so ljubili življenje in sovražili smrt, ljubili uživanje in mrzili samozatajo, ljubili lažgodnost in se bali žrtev, ljubili materijo in teptali duha, hlepeli po trenutku ter trepetali pred večnostjo — hoteli so imeti vso posest tustranskega življenja in so izgubili kakor kaplja, ki pade v brezdanje globel. Kdo ve zanje, kdo prešeteje tudi le vse one, ki so se zdeli silno bogati, modri in imenitni, ko je sv. Frančišek, od vseh zasramovan in pomilovan, zapuščal bogati očetov dom, da si izbere za nevesto popolno revščino, za mater čisto in požrtvovalno ljubezen, za očeta le nebeškega Očeta? Legijon jih je bilo in več — in povestnica molči o njih. Sv. Frančišek pa je ljubil smrt in živi — in njegovo življenje med narodi se obnavlja iz dneva v dan, iz leta v leto.

700-letnico njegove smrti obhajamo in njegov duh je še vedno med nami, njegov duh raste in se dviga v nadčloveške višave, da tudi nam, ki mislimo, da smo veliki, pove, kako majhni smo v resnici in kako moramo prostovoljno postati majhni, da postanemo veliki v resnici.

Majhni moramo postati kot preprosti otročiči, ki ljubijo nebeškega Očeta in vse, kar je njegovo, s preprosto otroško ljubeznijo: njegovega Sina in svetnike božje; njegovo nevesto sv. Cerkev in njene služabnike, njegovo podobo v možu na vladnem krmlu prav tako kot v zapuščeni ženici, ki ždi osamela in uboga v podstrešju. Ne le podoba, ampak sleherno sled nebeškega Očeta moramo ljubiti, sled v mogočnih skladih gora in v bobnenju orjaških vodopadov, v gajih srebrnih oljk in v temnih gozdovih, v blesteči morski gladini in v tajnih globinah morja, v orlu, ki se vzpenja v sinje višave in v preprostem črvčku, ki po svoje slavi Stvarnika ob zaprašeni cesti.

Te otroške ljubezni do vsega božjega nam je treba in radi bomo ubogi; saj bomo v največjem uboštvu najbogatejši. Tisti dan ne bomo več mislili na to, kako bi ves

svet in kar je na njem in celo svojega lastnega brata le izkoriščali, kako bi iz bogate zakladnice nebeškega Očeta le zase kovali slasti in uživanje. Tisti dan se bomo osvobodili od suženjskih okovov sebičnosti. Tisti dan ne bo naše le to, kar moremo zajeti s poželjivimi rokami, ampak ves svet bo naš, mi pa si bomo vsi bratje in sestre. In naše veselje bo, če bomo rezali bratu boljši kos kruha — in on bo vesel, ne ker je prejel, ampak ker je storil veselje nesebičnemu bratu.

Sv. Frančišek, slavi Te italijanska domovina, slavijo Te vneti verniki v afriških puštinjah in na zelenih otokih prostrane Oceanije, veličastna slavja Ti prirejajo rojaki v Asisiju, čeprav Te že davno morda niso popolnoma doumeli, slavi Te v teh dneh tudi naša solnčna Gorica. Naj bi te slovesnosti zares dosti pripomogle, da bomo mi vsi vedno bolj spoznavali Tvojega duha in skušali hoditi po Tvoji poti. Naj ne zbeži Tvoj duh mimo nas, kakor da bi živeli 700 let pred Tvojim rojstvom, ampak naseli naj se med nami in nam kaže pot, ki vodi iz suženjstva sebičnosti do svobode otrok božjih.

Bratje! Kako srečni bomo, če bomo prav spoznali dan obiskanja velikega sv. Frančiška. Ta zemlja, ki nam zdaj rodi le osat in trnje, se nam spremeni v paradiz. Kakor Asiški ubožec se bomo vedrega lica, s solnčno pesmijo v srcu sprehajali po njem do solnčnega zahoda. In potem bomo kot ljubo znanko pozdravljali tudi sestro smrt, ki nas sprevede v večne solnčne dvore.

Bratje in sestre po širni domovini! Ali ste slišali da nas sv. Frančišek uči kako bo vse naše, čeprav in prav zato ker bomo ubogi, ali ste slišali, kako bomo živeli, čeprav se bo zdelo, da smo umrli? Ljubezen nam bo spremenila uboštvu v bogastvo, žalost in žrtev v veselje ter smrt v življenje.

In te velike, čudežne preobrazitve rabi današnji svet. V njej je skrivnost, ki razreši vse zapletene vozle našega zasebnega in javnega, narodnega in mednarodnega kulturnega, socialnega in političnega življenja.

Pojdimo za sv. Frančiškom!

Novi zvonovi v Kanalu.

Na povabilo veleč. gosp. dekana sem preizkusil minuli teden tamkajšnje nove zvonove. Zvonovi so uglašeni harmonično (v vel. trizvoku d^1, dis^1, a^1), katero uglasbo zvonoslovci upravičeno odsvetujejo. Zakaj? To sem že obrazložil v posebnem članku v »Zborniku«. Ako se pa ta glasovna dispozicija prezre, se mora reči, da so naši Kanalski z novim zvonilom lahko zadovoljni. Zvonovi so med najboljšimi, kar jih je doslej dobavila država. Posamni glavni glasovi so še precej jasni in bistri, ne tlačijo torej poslušalčevega sluha z nestrpnim, medlim, nejasnim, pokritim glasom, ki je navadna »bolezzen« nesamonabavljenih zvonov. Za preprostega poslušalca so glavni intervali precizno zadeti, le veččakovo prosto uho zaznava pri majnem zvonu majhno detonacijo navzdol. Kromatična piščalka je seveda da našla diference med udarnim, brenčalnim in alikvotnimi glasovi, vendar pa so te glasovne diference premajhne, da bi jih mogel zaznavati površni človeški sluh.

Teža zvonov presega normalno težo Broiljevih zvonov — kanalski so tudi njegovi — to izpričuje večja višina, večja širina, večja krilna debelost in sploh večja oblika zvonov, ki povečuje tudi njih glasnost.

Brenčanje je pri velikem zvonu mirno in gladko, pri malih dveh nekoliko valovito, traja nad eno minuto, pri majnem zvonu nekaj manj.

Oblika dolgost in teža kembljev je normalna. Obesila kembljev s podaljškom, idočim skozi avbo, koreniko in jarem, so pravilna, vsled tega po potrebi lahko zasukljiva.

Liv zvonov je brezhiben — kot pri Broiljevih zvonovih navadno — brez korekture s pilo ali celo nasekan s kakim grobim dletom kot nam prihajajo v novjšem času zvonovi iz Trsta.

Ker je zvonik ozek, so zvonovi obeseni v diagonali in še v tej smeri mora viseti srednji zvon višje med tovarišema. To seveda zavira njegovo glasnost, ker zadržujete krili obeh tovarišev proti izhod zračnih treslajev iz njega notranjosti.

Zvonovi imajo železne jarme z lesenimi podložki vise na železnem odru, postavljenem v zvonišču

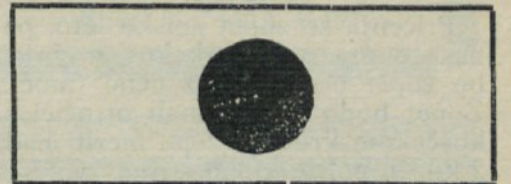
med linami. To dela na gledavčevu oko — tudi izpod zvonika — mnogo bolj prijeten in okusen vtis kot na grmadena šara debelih lesenih hlobov.

Osi pri jarmih so okrogle in gladke ter se sučejo po kroglicah. Zvonjenje bi moralo biti potemtakem lahko, vendar pa zvonivci tega ne priznavajo. Biti morajo torej v podperjih kaki zadržki, kar bi bil moral monter pregledati, preden je odšel. Železni izdelki monterjevi so prav zadovoljivi, obesitev zvonov pa ne.

Zdi se kot bi povojnim monterjem gorela pod nogami tla, ko obesajo zvonove. To delo izvršujejo prav z električno naglico in seveda tudi prav površno. To nam kaže tudi kanalsko zvonilo. Niti en zvon ne visi natančno vertikalno in robovi pod krili ne leže prav vodoravno. Noben kembelj ne visi v smeri jarmovih osi natančno v središču zvona, ne niha torej v največjem premeru zvona in ker ni vrhu tega prav zasukan po smeri nihajočega zvona, pleše in kolovrat, kar ga zavira v naravnih udarcih. Montér ni v naglici opazil, da je kembelj v vel. zvonu za pol decimetra previsoko obešen. Železni steber v kotu pri velikem zvonu se med zvonjenjem maha. Jermen pri kembljevem obesilu v velikem zvonu ni ovit po vsem obesilnem stremenu, tako da se dotika stremena le z enim robom, to je toliko, kot bi bil kembelj obešen na ozki vrvi, ne pa na širokem pasu.

Vse te nedostatke bi bil lahko opazil montér sam, če bi se mu ne bilo tako zelo mudilo z zvonika. Tako pa morajo drugi za njim popravljati. To popravo je naročil skrbni gosp. dekan še isti dan. — Ivan Mercina, kn. nadškof. kolavzdator cerkv. zvonov.

Darujte za sklad

„Goriške Straže“

Avgust Strindberg:

Poročen hoče biti.

(Konec.)

Zvečer se je vršila svatba pri starših. Ko je po navalu neslanih dovtipov svojih svakov, ki so ga sedaj ščipali v hrbet in nazivali Ravajaka, in po plohi solza njene matere, ki je gledala nanj ko na roparja ter ga potihoma opominjala, naj bo dober z njeno ljubljeno hčerko, prijel končno svojo ženo okoli pasu ter jo pospremil v kočijo, se je hotelo peljati z njim par bratov, toda on je zaloputnil vrata, da so zazvene šipe in jih poslal k vragu.

Zatem sta bila končno sama. Toda ko ga je videla tako zmagonosnega, se ga je skoro zbala. Še nikoli ni bil tak.

»Zakaj se tako čudiš?« jo je prašal. Ona pa je plakala in ni hotela trpeti njegovega božanja. On pa se je razžalostil in zelo otožno je bilo, ko sta prestopila novo domovanje. Zakaj služkinja, ki se je vozila z njima na kozlu, je bila zabila kupiti žveplenk.

Naslednje jutro je moral poučevati ob sedmi uri gosli. Morala sta rabiti odslej pamet, kajti njegova plača je bila pičla in hotel je v kratkem prištediti, kar je bil za časa zaroke potrosil. Ob deveti se je vrnil domov na zajutrek. Nato je šel k vajah v gledališče. Po kosilu

je hotel malo počivati, ker ob štirih je moral poučevati doma gosli. Njegovi ženi se je zdel ta opoldanski počitek brezobziren. Sama sedi v stanovanju — je rekla — in ko pride mož končno domov, hoče pa spati. Toda to mora on delati, sicer ne bo sposoben za poučevanje ob štirih. Počitek je potreben. Ob štirih se je pojavil učenec. Torej z Bogom, srček, za nekaj časa!

»Pa bi vendar lahko poslal danes učenca domov!«

»Nemogoče! Človek mora biti sam s seboj strog.« Med tem ko je bil učenec v sobi, je sedela žena zunaj in je poslušala, kako je tolkel Adolf z nogu takt in kako so gosli nenehoma škripale $c d e f g a h$.

V tem je zazvonil zvonec in v stanovanje so se usuli trije bratje in vse štiri sestre. Smeh in ropot. Dolgi Karel je stopil takoj k omari in potegnil ven kozarec za punč ter pripomnil nekaj nedostojnega, sestre so pa gledale sestri v oči, ali so zelo temne. Žena pa je morala odpreti škrinjico in vzeti od denarja za gospodinjstvo, da je poslala Lino po vino v trgovino.

Adolf, ki je slišal pogovarjanje, otvori dur in pokima svakom in svakinjam. Bil je iskreno vesel, da se je mogla njegova žena malo raztresti, res prav vesel, a žal da nima časa se jim priključiti.

»Poslušaj, ti si zeleno umazan okoli nosa« je pripomnil Erik, ki je bil zelo podjeten fant. Adolf se je

umaknil v svojo sobo in zopet je zaškripalo: $c d e f g a h c!$ Moj Bog, koliko je danes trpel med to uro! Zunaj je odmeval smeh, žvenketali so kozarci, a on ni smel biti zraven. Njegova žena je slednjic potrkalala na vrata. Adolf naj pride vsaj, da trči in popije kupico v pozdrav fantom in dekletom! Da, to se lahko zgodi! A nato takoj spet noter! Ob petih je prišel nov učenec.

»To je pa zate res pravo veselje, da naj tukaj sedi in poslušaj, kako koljejo notri prešiče.« je rekla Malika. Zdjajci je pa bila Ela užaljena in je zavrnila, da se človek ne poroči radi zabave.

»Čemu pa sicer?«

»To tebe nič ne briga.«

Sestre so se počele nekaj sporekati, a tu je vstopil Adolf in se poslovil, češ da mora v gledališče.

Prosil je pa vse, naj ostanejo in obedujejo pri sestri, da ji ne bo treba biti sami. Nanj ni treba čakati. — Ostali so.

Ko se je vrnil opolnoči, je njegova žena spala. Izba, njegova lepa izba je bila polna dima in je dišala po plesnobi, namizni prt, ki je bil včeraj še čist, je bil omadeževan, na tleh je ležala razbita kupica, v kozarcih so smrdeli ostanke piva. Presno maslo je bilo počipano in ostalo ga je mali kupček. Mehak kruh so bili pojedli in na krožniku je ležal odrezek mastne žolice (žovce), posušen kos jezika in dve slani ribici z glavo, na katerih so se po-

znali odtisi vilic. Žena se je prebudila.

»Ali imaš kaj večerje, moj mali?« se je zaslizalo izmed blazin.

Se razume, saj on ni mnogo zahteven. Šel je v kuhinjo in si je vzel pivo.

Nato je legel v postelj. Žena je hotela, da bi klepetal z njo, toda on je na licu mesta zaspal.

Naslednjega dne je prišla tašča na kosilo. Ko se je vrnil Adolf domov, je dišala jedilna soba po finem vinu. Popoldne se je pojavil še tast. Adolf je moral zopet poučevati gosli in stari se je zato brž poslovil, puhaje od jeze, češ da si človek že lahko poskrbi nekaj prostega časa, ako je komaj poročen. Bratje in sestre so pa vztrajale. Nekdo izmed njih je bil vselej prost, da je prišel na poset. Stalno je stal na mizi punč in na preproga je ležal pepel od cigaret.

Nekoč si je dovolil Adolf majhno, previdno opazko o obilnem punču, ki ga sam ni nikoli okusil.

O, joj! Sedaj ne bo smel več nihče od njene družine prestopiti noge v hišo. Saj ona itak ve, da je vse njegovo, in to naj zvedo tudi drugi.

»Ne, srček moj, pravim samo, da pijete punč vsaki dan, vsaki dan. moje zlato!«

To ni res, zakaj včeraj ni pil nihče punča.

Gotovo, toda če se en dan v mesecu punč ne pije, lahko kljub te-

Kaj je novega na deželi?

Vogersko.

(Nesrečna smrt deklice.) V soboto 18. t. m. popoldne je prala 9 letna deklica Slavica Francetič perilo na Dombravi pri eni izmed jam nastalih po izkopavanju ilovice za opeko, ki je bila polna vode. Pri tem ji je najbrže spodrsnilo, da je revica padla v vodo in utonila. Nasšli so jo že mrtvo. Nesrečna mati, koje mož je zidar v Ameriki, je res pomilovanja vredna!

Sempas - Trnovo.

V nedeljo 19. t. m. sem se napotil malo na sprehod. Prišedši na Ajševico, sem zvedel, da bodo kmalu imeli veselico; v Ozeljanu bodo tudi priredili nekaj zabave. Ti dve društvi so menda pri njihovi ustanovitvi največ podpirali duhovniki. Pridem v Sempas na cesto, stopim k »Zanu« na ¼ l vina. Sedem k mizi, kjer se ravno pogovarjajo o nekem društvu, ki je menda naperjeno proti staremu društvu ki ga vodi g. župnik. Možak, ki je sedel zraven mene, odgovori da on ne da svojih otrok v tako društvo, ki je versko mlačno, ki ga vodijo slabi študenti, ki so sami potrebni poduka bolj kot pa otroci. Dvignem se in se napotim skozi Sempas. Mislim si: to delajo ljubi »Edinjaši«, ki hočejo mir in edinost. V Vitovljah nad Sempasom se malo odpočijem. Pridem v Krnico, kjer je še nekaj letoviščarjev. Na vrhu gore je krasen razgled po Vipavski dolini. Pri Rijavcih dobim malo okrepčila in zvem tudi da je dosti trnovskih posestnikov vpisanih v nek sindikat. Menda jih k temu sili in navaja človek, ki je priromal v naše kraje. Mahnem jo po cesti (ki je nekaj časa od Rijavcev precej grda) ob svitu luninih žarkov proti Ravnici, kjer sem na žarki srečal gručo ljudi, ki so kleli kakor čiči. Ljudje pa met!

Vitovlje.

Pričenja se zopet šolsko leto, pa naša enorazrednica kakor se čuje, bo zopet ostala brez učne moči. Zopet bodo morali mali otročiči s koščekom kruha v žepu meriti nad 2 km in pol grdo in strmo pot v Osek, izpostavljeni vetru in mrazu.

Na naša vprašanja so nam iz Oseka odgovorili v »G. Straži« dne 5. marca t. l., da nam je bil le za-

časno ustavljen šolski pouk, in sicer ker je bilo premajhno število otrok in pa ogromni obč. stroški. Kljub temu, da je z novim šolskim letom število precej narastlo, vendar se nam še ne misli šola otvoriti?

V »Edinosti« št. 223 nekdo iz Oseka obravnava zopet vprašanje obč. poti. Kar smešno je, ko tarna z nekimi nezadovoljnimi in prepirljivci. Kaj zahtevamo več kot to, da bodimo vsi enaki v stroških in dohodkih. Kdo nam more to kratiti? Ozrite se na levo in desno ter pogledajte, kako urejujejo sosedna županstva take reči!

Saksid pri Dornbergu.

Dne 5. t. m. je imelo prosvetno društvo na Saksidu veselico. Postal je v navadi, da se priredi enkrat v letu. Lansko leto je sicer odpadla radi različnih težkoč, katerih tudi letos ni manjkalo. Vendar navdušenje v društvu je veliko in člani se niso strašili truda in neprivlačnosti. Že dvakrat je vreme vse pokvarilo in tudi letos ni hotelo prizanesti. Kljub temu se je zbiralo občinstvo in čakalo pod dežniki, da se prične predstava. Bile so tri deklamacije. Pri tretji pa (»Črva«) se je poznalo, da je manjkalo vaje in časa in da je bila naučena v naglici. Sledile so točke petja. Da, Saksidovci so zelo napredovali, izplačal se je trud požrtvovalnega pevovodje. Zlasti je ugajala »Ptička«.

Med tem je ponehal dež in igra se je pričela. Nočem se spuščati v podrobno kritiko, naj omenim le to, da so igrali nepričakovano dobro. Prekosili so gotovo marsikatero igralce, ki so nastopili že večkrat zaporedoma. Z zadnjim nastopom ste pokazali kaj vse morete; zato v svesti si svoje moči, bodite trdni in edini v društvu, ki je še mlado, a se tako lepo razcvita.

Odbor prosvetnega društva se zahvaljuje vsem, ki so pripomogli, da je društvena prireditev 5. t. m. tako dobro izpadla. Odbor.

Idrija pri Bači.

(Plesna norost.) V naši vasi se vedno dogodi kakšna nesreča, ki pa nas ne more spametovati, ker nekateri fantje kljub temu vsak večer plešejo. Zberejo se v kaki zakotni hiši, iz katere se cele noči ču-

jejo glasovi kake razglašene harmonike. Dekleta jim delajo družbo. Tja zahajajo tudi nekateri mlečnozobi fantiči kateri bi brez skrbi lahko hodili s kurami spat. Fantje, s plesom se zapravi denar, zdravje in dobro ime. Vzemite v roko našo cenjeno »Gor. Stražo« in kdor ima zdrav razum, bo že vedel kaj je in kam nas tira ples. Tudi odbornikom našega društva ne pristoji ostajati po cele noči po plešiščih in delati družbo zgoraj imenovanim fantičem.

Odborniki, na ta način bode naše društvo propadlo. Ali vam je v resnici tako malo do dela na prosvetnem polju? Prirejajte raje društvene večere, čeprav pri nas niso v navadi. Odkar se je društvo obnovilo, ga menda ni bilo še nobenega. In vi fantje in dekleta zakaj tako silite na plešišče? Ali v resnici ne morete najti druge bolj poštene zabave? Društvena omara je polna knjig in miza v društveni sobi vedno polna časopisov. Vzemite v roko slovensko knjigo in učite se iz nje! Ne tako naprej kot do sedaj. Društvo mora delovati in knjige se morajo izposojati. Sedaj res ni bilo časa ker je bilo dosti dela na polju. Menim pa, da je sedaj najnujnejše delo podelano zatorej na delo za našo izobrazbo. Pustite ples in harmoniko v miru, ker od obojega je drugi dan težka glava in lahek žep. Zraven tega je to tudi velika sramota za našo vas. Zatorej kličem še enkrat vsem, ki jim je blagor mladine in cele naše vasi na srcu, naj preprečijo ples in naj se raje posvetijo društvenemu delovanju.

(Nesreča.) V naši vasi ne mine teden, da bi se kdo ne poškodoval. Ponesrečil se je naš krojač g. Kovčič. Tik domače hiše teče hudournik, kateri bi bil skoraj zanj usoden dne 14. t. m. Zgoraj omenjeni krojač je nekaj iskal v hudourniku. Po končanem delu se je hotel pospeti iz hudournika. V tistem trenutku se je onesvestil in omahnil nazaj, ter se precej poškodoval na levem očesu.

Naš mlinar se je tudi ponesrečil, toda on s kolesom. Pri obračanju svojega kolesa se mu je spodrsnilo in pri padcu si je spahnil levo nogo.

G. Podgornik se je tudi ponesrečil s kolesom, ko je vozil proti svojemu domu. Sredi poti ga srečata dva druga kolesarja. Umikali so se tako nerodno, da je g. Podgornik

trčil z enim kolesarjem. Pri padcu si je pokvaril roko v ramenu. — Bog nas obvaruj nesreč!

Iz Idrije.

Nekateri ljudje imajo poseben talent opravljati in obrekovati ljudi. Tako nam pravi rudniški uradnik — pristen Italijan, koliko je slišal o Idriji in Slovencih zabavljic, ko je povedal, da je sem nastanjen v službo. Govorili so, kako divje da je to ljudstvo, zoprni kraj, da ne bo varen življenja itd. Res je došel sem nekako v strahu in z nezaupanjem do ljudi, posebno še do rudarjev. Ko je šel v službi pregledovat delo v jami, je vzel revolver seboj in bil vedno oprezen, da bi ga prepozno ne sprožil. Kar ni mogel verjeti začetkoma, da so rudarji tako mrni, ponižni, delavni in omikani. Le dvakrat je vzel seboj revolver, potem pa nič več in nevoljen je na one, ki so brez pravega vzroka tako obdelovali Slovence. Kakor ta uradnik, tako je tudi marsikateri drugi že dejal, kako težko se loči od ljudi. Mrzel kraj obdan od visokih gora mu sicer ne ugaja, a ljudstvo tako mirno in dostojnega vedenja, nič vsiljivo, pa ljubeznjivo, mu je prirastlo k srcu, da se prav težko loči od Idrije.

Na to smo se spomnili, ko smo slišali, da se je celo profesor podal med one, ki nergajo čez Slovence. Ko bi vsaj ne trdil takih neresnic, o katerih skoraj vsakdo ve, da ne odgovarjajo istini.

G. Lorenzoni bi veliko več veljal, ko bi on od svoje strani nasproti Slovencem storil svojo dolžnost. Dne 21. septembra bi on moral kot komisar začeti maturo na idrijski realki. Zbere se nad 30 dijakov, a Lorenzoni od nikoder ni. Menda je s Trbiža brzojavil, da že pride on, ako drugega ne bo. A dijaki tako zgube čas, starši imajo pa stroške. Vidite g. Lorenzoni: posmetajte le pred svojim pragom, preden greste k sosedu iskat smeti.

:: STAROZNANA TVRDKA ::

EMILIO WOKULAT & C.

Gorica, Corso V. E. št. 7. in vogal via Barzellini,

priporoča svoje najboljše

FOTOGRAFSKE APARATE

vsake velikosti in vsake cene ter vso pripadajočo pripravo na debelo in drobno.

mu nekako v sliki rečemo, da se vsaki dan pije.

Ona da ne razume slik. Ni imela tako odlične vzgoje, da bi razumela slike, zbadanja pa razume dobro. O, nikdar bi ne bila mislila, da je zakon tako grd. Mož je vedno z doma in ko je doma, tedaj spi ali se pa krega. In pri takih prilikah ji daje razumeti, da je vse njegovo.

Nesreča je hotela, da je Adolf isti dan odbil poskus dolgega Karla, ki je zahteval spet denar na posodo. Odbil je na kratko, brez vsakega opravičevanja. Vest o tem in zgodba o punči sta se kmalu razširila in Adolfa so proglasili za sebičnega skopuha in hinavskega fantota. Tak ni bil prej, za časa zaroke nikdar.

Adolf ni bil prisoten in se zato ni mogel zagovarjati, da je prej, ko je bil sam, pač imel dovolj sredstev, da jih pa danes, ko sta v dveh, nima več toliko. Toda bilo je tudi boljše, da ga ni bilo zraven, ker drugače bi bili smatrali to za očitek, kakor da je skoro prisiljen rediti hčerko urarja.

Posledica tega je bila, da je Adolf odslej kar sam pripravil punčo, ko so se usule v stanovanje kobilice. Sedaj ni mogel več govoriti o denarju za gospodinjstvo, češ da itak sam tako zapravlja.

Neko noč je prišel Adolf kakor po navadi truden in lačen domov. Sir je ležal ko izgledana repa na mizi, na praznem krožniku so bili

ostanki dveh majhnih bifstekov, na drugem ostanki jetrene klobase; ostala je bila tolsta žolica (živca) poleg jajčnih lupin. Presnega masla ni bilo več.

Bil je zelo gladen in nervozen in bi se bil gotovo razljutil, ko bi bil tega zmožen. Izbral si je pa žalostni izhod, da je hotel biti dovtipen. Ona je ležala v drugi sobi na postelji in je bila pripravljena na boj.

»Poslušaj, moj srček,« je dejal, »ali nihče od vseh tvojih bratov ne mara tolste žolice?«

V tej besedi so bila skrita vsa žela.

»Ali se ti zdi, da imam preveč bratov?«

»Seveda! Ti imaš več bratov nego jaz masla.« Ali ni nič več masla? Glej, tega pa res ni bila opazila in bilo ji je žal, a popolnoma se ni marala vdati. Zato je rekla:

»Jaz nisem tvoja dekla!«

Tega ni on nikoli mislil, kajti ko bi bila njegova dekla, bi ji drugače posvetil.

»Kaj si rekel?«

Ah, saj je vseeno.

Ali jo misli morda tepsti?

Brez dvoma, ko bi bila njegova dekla!

To je pa res strašno, da jo hoče tepsti...

Da, ko bi bila njegova dekla, tako pa ne!

On jo hoče torej res tepsti?

Da, ko bi bila njegova dekla, toda ona ni dekla in torej je neče tepsti!

To mu tudi prav odločno odsvetuje! Ona se je poročila, da postane njegova žena in ne njegova dekla! Če je v hiši kaj v neredu, se lahko obrne na služkinjo in ni treba, da njo zmerja. Zapustila je svoj lepi očetni dom, da se vrže v naročje takšnemu človeku!

Pri besedi »lepi očetni dom« je bil gospod Adolf tako nepreviden, da je pokašljaj!

Ali ni bil lep dom? Ali hoče morda ugovarjati? Se mu morda zdi, da ni bil dovolj odličen? itd.

Taki prizori so se ponavljali navadno vsak večer.

Zatem je prišel na svet otrok. Žena ni mogla biti sama z otrokom. Sestra Malka se je morala preseliti za nekaj časa v hišo. Malka je prišla in se je razšopirila najprej v jedilnici. Gospod Adolf je imel občutek, kakor da živi v mnogoženstvu zakaj spodnja obleka Malke je ležala često v spalnici na njegovih hlačah. Spalnica se je spremenila v otroško sobo in da bi postala jedilnica prosta, je moral gospod Adolf iz svoje izbe.

Razume se, da ni smel več »klati prešičev« doma, temveč je moral hoditi poučevati po hišah, trkati na tuja vrata in poslušati opravičila, da je mali Miroslav bolan ali da je v šoli in tedaj je bil siljen, posedati v krčmah, dokler ni bila na vrsti nova učna ura. Kajti pot domov je bila predolga.

Domov je prihajal le še prav porredkoma.

Zvečer je sedel v Operni kleti s stanovskimi tovariši in se razgovarjal o glasbi in sličnih rečeh, ki so ga zanimale. Ozmerjan bo itak, torej nima smisla, da hiti žurno domov.

Dom je bil pravi pekel, to je bilo vse, kar je vedel, in imel je občutek, da je brez žene, da je ni nikoli imel, da je nekoč le upal, da jo dobi. Otroka pa je dobil.

Kje tiči napaka v njegovem življenju, ni mogel zgruntati. Žena mu je pravila vselej, da je iskati vzroka v tem, da ga ni nikoli doma. On pa je odgovarjal, da ga sili k temu poklic. In oba sta imela prav. Toda on si ni mogel izbrati novega poklica! To je bilo nemogoče! Izključeno je, da bi ljudje hodili podnevi v gledišče, kajti vsi smrtniki delajo pač med dnevom.

Priznaval je radovoljno, da se žena ne more čutiti srečna pri možu, ki prihaja domov le ponoči kakor k tuji ženski. Bilo je pač tako in življenje ne stre vsih lečnikov, ki rastejo na leskah naše kulture. Človek se mora vdati kakor v marsičem drugem. Ona se je bila omožila, le da bi bila omožena, in isto je bil storil tudi on. Tega ne moreva zanikati. Zato se jima je godilo tako, kakor se jima je godilo. Temu ne more odpomoči noben človek! Pomagati ne more noben vrag — v današnjih razmerah.

Solkan.

V torek dne 21. t. m. je bilo v Solkanu več brezuspešnih hišnih preiskav. Ali so varnostni organi res prepričani, da je Solkan še zmiraj poln orožja? Mislimo da ne, ampak s preiskavami, oziroma z ovadbami hočejo nekateri le nagajati.

Kobarid.

(Prefektov obisk.) — V nedeljo je videmski prefekt Spadavecchia uradno obiskal Kobarid. Upravnega načelnika pokrajine so prišli pozdravit vsi župani in duhovščina iz kobariškega okraja. Na županstvu je prefekt nagovoril zbrane načelnike občin in poudarjal, da imajo tudi drugorodci enake pravice in enake dolžnosti kot ostali državljanji. Smo prepričani, da bo gospod prefekt te svoje besede z dejanji še bolj podkrepil in še bolj dokazal Slovencem svojo odločno nepristranost.

Štanjel.

Na roženvensko nedeljo 3. okt. priredi Pev. in Bral. dr. »Štanjel« v Štanjelu veselico s sodelovanjem bratskih društev iz Rihemberka, Štandreža, Gor. Branice, Kobljeglave in Gaberja. — Spored: 1. Krajljeva himna. 2. Bimbi, it. dekl. 3. Planinska roža, moški zbor. 4. Srbske nar. pesmi iz Stare Srbije in Makedonije. 5. Pastirčki. 6. Knezov zet. 7. Kmečka pesem. 8. Pomlad in ljubezen. 9. »Kmet Herod«, burka v 2 dej., igrajo jo Kobljeglavčani. 10. Ne maram zate! 11. Venček nar. pesmi. 12. Medved z medom. 13. »Sovražnik ženski«, veseloigra v 1. dej. 14. Noč na Adriji. — K obilni vdeležbi vabi odbor. — V slučaju oblastvene prepovedi se prireditve prenese na nedoločen čas.

Črni vrh nad Idrijo.

Pred 6 tedni je odšel neznan kam 11-letni suhotni deček Jožef Čuk; ima rumene lase, sive oči, nosi rjavkasto obleko, zelen klobuk. Pred 10. dnevi je bil na Colu, od tam ni sledu za njim. Obvestilo o njegovem bivanju prosi oče Janez Čuk, v Lomeh hšt. 30 pri Črnem vrhu nad Idrijo.

Za dekleta.**Naznanilo.**

Vpisovanje v gospodinjsko šolo in v šivalni tečaj v uršulinskem zavodu v Gorici se bo vršilo od 8. do 15. oktobra. — Gospodinjska šola traja eno leto. Nauči se vsega, kar je potrebno dobri gospodinji. Posebna pozornost se poklada na to, da se učence dobro izurijo v kuhanju. Šivalni tečaj po antropometrični metodi Gentili traja 6 mesecev. Obiskovalke tega tečaja se priučijo v krojenju in šivanju perila in obleke. Po končanem tečaju so večje pri krojevanju vsake obleke. Pri vpisovanju se plača prva mesečina, t. j. L 40. — Redni pouk gospodinjske šole kakor tudi šivalnega tečaja se prične 15. oktobra.

Našim dekletom.

»Patronato nazionale« v Gorici je razposlal nekaterim županstvom okrožnico, v kateri jim sporoča, da sprejema neka tovarna — predilnica v Turinu na delo dekleta. Tvrdka obljublja, da je za dekleta v vsakem oziru dobro priskrbljeno. Mnogo deklet iz Vipavskega (Vrhpolje), Solkana in drugih krajev je tudi poizkusilo svojo srečo v Turinu, kar je znak posebno težkih razmer, v katere je zašlo po vojni naše ljudstvo. Mnoge so se pa takoj vrnile, ker so spoznale, da niso obljube odgovarjale resnici. Naša dekleta se tja vabijo zato, ker nočejo domača dekleta delati v tovarni zaradi pretežavnih razmer. Iz raznih poročil, ki smo jih prejeli v tej zadevi sklepamo, da delo v omenjeni tovarni ne odgovarja zahtevam naših deklet in zato jim svetujemo, da ne iščejo svoje sreče v Turinu.

Izvozni trg.

V torek 28. t. m. je bilo na izvoznem trgu v Gorici: ½ kvintala kostanjev po 2.40; 8 kvintalov svežih fig po 0.60; jabolk 20 kvintalov po 1.80; hrušk 10 kvintalov po 1.80; breskev 1 kvintal po 2.80; češpelj 10 kvintalov po 1.80 in 90 kilogramov paradižnikov po 0.60. Grozdja je že bilo 15 kvintalov na trgu. Cena je šla po 2 liri za kilogram.

Tržne cene v Gorici

dne 28. septembra 1926.

Česnik kg L 1—1.50; brokoli L 1.20—1.40; zelje L 0.80—1.20; kislo zelje L 1.50—2; repa L 1—1.20; korenje L 0.40—0.50; čebula L 0.40 do 0.50; pesa L 0.60—0.70; fižol L 2.20—2.30; koks L 2.50—2.80; salata L 1.80—2; endivija L 1.80—2; krompir L 0.50—0.60; paprika L 0.80—1.20; paradižniki L 0.50—0.70; peteršilj L 0.60—0.70; kislja repa L 1.20—1.60; radič L 0.80—1.80; špinacija L 0.80—1.20; zelena L 1—1.40; vrzote L 0.60—0.80; cuketi L 2 do 2.40; jabolka L 1.20—2; hruške L 2—3; grozdje L 2—2.30; surovo maslo L 16—18; presno maslo L 20—22; mleko liter L 1.20—1.40; jajca L 0.75—0.85; seno q L 28 do 36; slama L 20—22; otrobi L 110 do 115.

Širite „Goriško Stražo“**Dijaški vestnik.**

Vpisovanje na goriških srednjih šolah (gimnaziji, realni, učiteljski in komplementarni šoli) traja do 5. oktobra. Kdor ni še vložil prošnje, naj to nemudoma stori in naj ne čaka zadnjega dne. Danes teden, t. j. 6. oktobra, prične redni pouk.

Trgovska šola in zavod v Gorici.

1. Dvoletna trgovska šola. Starši, ki imajo sami trgovino, ali oni, ki bi želeli spraviti svojega sina čimprej do primerne kruha, bodo izbrali to šolo svojim otrokom.

Sprejem. V I. razred te šole sprejmejo:

a) brez prehodnega izpita: dijake, ki so končali 3 razrede komplementarne šole, ali meščanske šole (n. pr. v Tolminu) ali obrtne pripravljane šole.

b) s samim izpitom iz italijanščine sprejmejo dijake, ki so doврšili prej označene šole z ne-italijanskim učnim jezikom.

c) vse izpite morajo polagati oni, ki so pred 3 leti doврšili sprejemni izpit za srednje šole, oz. dijaki, ki so doврšili 3. razred gimnazije, realke ali učiteljske.

Iz teh pogojev je jasno razvidno, da je treba pošiljati otroke, ki nameravajo obiskovati dvorazredno trgovsko šolo, edino v komplementarni šoli.

tarno oz. meščansko šolo, ne pa na druge srednje šole, ki ne gojijo v taki meri praktičnih predmetov kot označeni šoli.

2. Trgovski zavod traja 5 let (1 letna pripravnica in 4 razredi). Ta zavod naj bi obiskovali dijaki, ki se mislijo pozneje posvetiti višjim trgovskim študijem na univerzi, in oni, ki želijo po doврšenem zavodu takoj nastopiti službo računovodje v večjem podjetju. Kakor ima gimnazija licej nižji in višji oddelek, tako obsega tudi trgovska šola v širšem pomenu nižji oddelek (3 nižje razrede na komplementarni oz. meščanski šoli) in višji oddelek (pripravnico in 4 razrede trg. zavoda.)

Sprejem v pripravnico trg. zavoda.

a) brez izpitov je sprejet, kdor je dobro doврšil 3 razrede komplementarne, meščanske, obrtne pripravljane šole in vsake druge srednje šole. (Ta zadnji slučaj ne velja za I. razred trg. šole!)

b) izpit iz italijanščine mora položiti, kdor je doврšil 3 razrede pod a) označenih šol z ne-italijanskim učnim jezikom.

c) vse izpite mora delati, kdor je pred 3 leti doврšil sprejemni izpit za srednje šole.

V I. razred trg. zavoda je sprejet, kdor je doврšil pripravnico; kdor je doврšil 4 razrede kake druge srednje šole, mora polagati sprejemne izpite.

3. Prošnjo za sprejem v šolo ali

zavod je treba vložiti do 15. oktobra. Predloži jo oče oz. njegov poštastveni namestnik na kolkovanem papirju za 2 L. Prošnji naj se priložijo sledeče listine:

1. krstni list, ki mora biti legaliziran, ako je prosilec rojen izven fur-lanske pokrajine;

2. spričevalo o cepljenju koz na nekolkovanem papirju;

3. zadnje šolsko spričevalo;

4. zdravniško spričevalo, da je prosilec popolnoma zdrav (legalizirano od županstva);

5. potrdilo, da je prosilec plačal predpisane pristojbine (tozadevni obrazci se dobe na tajništvu šole).

4. Izpiti.

1. Ponavljalni in odpustni izpiti pričnejo v torek dne 5. oktobra ob 8. uri.

2. sprejemni pa šele po 15. oktobru.

Darovi.

Za »Alojzijevešče« so darovali o priliki godu preč. g. dekana: Prosvetno društvo, Deška kongregacija, ženska in dekliška Marijina družba v Kanalu L 275. — I. B. daruje L 100. — Bog stotero poplačaj!

Za »Slovensko sirotišče« v Gorici: P. n. Hranilnica in posojilnica v Sovodnjah vsled sklepa obč. zbora z dne 5. sept. 100 L; preč. g. Josip Štrancar, župnik v Rihemberku za 20-letnico svojega delovanja v rihemberški župniji 100 L. (Na množega leta!) — Srčna hvala!

ZAHVALA.

Podpisani se iskreno zahvaljujemo vsem blagim prijateljem, ki so v tako obilnem številu pospremili na zadnji poti najinega dragega očeta

Karola

Posebno se zahvaljujemo č. Msgr. I. Valentinčiču za požrtvovalno dušno pastirsko tolažbo in č. sestram Križarkam, ki so nam v težkih dneh prijazno stale ob strani.

V Gorici, dne 25. septembra 1926.

Eliza in Pavla Makuc.

Zgodnji nemški semenski krompir.

Opozarjamo vse zadruga in zasebnike, da se bomo ozirali le na ona naročila, ki bodo prišla najkasneje do 10. oktobra, ker se bo krompir vozil že koncem oktobra. Ne zamudite z naročbo.

Zadružna zveza
Gorica, Corso Vitt. Em. 37

Kolače za birmance

(Rešte)

ter škatljic

vdobite v slaščičarni-pekarni

J. Bratuž

v ulici Mameli 6 (ex Šolska)

Katoliška knjigarna - Gorica

ulica Carducci 2 (Montova hiša)

Za šolsko leto 1926 - 27

ima Katoliška knjigarna ogromno zbirko vseh postavno predpisanih tipov šolskih zvezkov in vseh za šolo spadajočih predmetov. Velika zaloga risarskih potrebščin, Fabriano papirja raznih vrst, risarskega orodja, tušev vseh barv in druge risalne predmete. — Cene v istini brez konkurence. — Pravkar je izšel tudi

Vedež 1927

katerega ima Kat. knjigarna v izključni razprodaji za Goriško. Cena kakor lani: Lir 4 za izvod.

Trgovcem običajni popust.

Odlikovana kamnoseška delavnica

JOSIPA TRAMPUŠA

v Gorici, Via Camposanto.

Velika zaloga nagrobnih spomenikov iz marmorja. Cene so jako nizke.

Naznanjam sl. občinstvu v mestu in na deželi, da sem te dni na novo otvoril lastno

B R I V N I C O

v ulici Coronini št. 38,

(hiša g. Hvala) Gorica, ter se toplo priporočam za obilen obisk.

Miroslav Kos, brivec.

Blagajne raznih velikosti ima na prodaj R. Loverčič, Gorica, Via Ascoli št. 8.

Na prodaj je dobra lovska puška »Lankaster« kal. 16. — Jakob Šušligoj, urar v Gorici, Via Carducci št. 19.

Prostorna hiša s trgovskim lokalom ter pripadajočim inventarjem, pripravna tudi za rokodelca, zraven spadajoče zemljišče z vinogradom na zelo lepi solnčni legi in na prometnem kraju, se proda po jako ugodni ceni. Selo pri Črničah.

Kdor želi kupiti posestvo v Jugoslaviji, naj se obrne na splošno znano in največjo posredovalno pisarno v Sloveniji »Posest«, Ljubljana, Sv. Petra cesta št. 24. Tvrška izdaja svoj list, v katerem oglašuje veliko število najraznovrstnejših posestev. Naročnina letno Din. 20, polletno Din. 10. Na željo pošljemo 1 številko brezplačno na ogled.

Ugodna prilika!

Prodajam poceni dve močni stiskalnici (preši). Dam jih tudi na obroč. ke. Just Ušaj (Vinoagraria) Gorica.

NAŠA VINA, dobra, po nizkih cenah, tudi v manjših količinah; marsalo, vermut, grenčice, žganje, vinski jesih itd, prodaja trgovina v ulici Ascoli št. 31 (na vogalu trga Korenj, de Amicis).

Na prodaj je več srednjih in velikih novih hrastovih kadi z železnimi obroči za zelje ali grozdje po nizki ceni. Naslov pri upravi »Goriške Straže«.

V Mariboru je na prodaj radi bolezn lastnika zelo dobro vpeljana vrtnarija na zelo prometnem kraju. — Naslov in podatki ge dobijo pri Troha, Maribor, Slovenska ulica št. 2 (SHS).

Prodajam bika, 16 mesecev starega, rjave švicarske pasme, potrjena od komisije. Arčon Anton, Volčjadraga 315.

Dijakinje se sprejmejo na hrano hrano in stanovanje. Lenassi, Via Trieste št. 16.

»Vinarska zveza« v Gorici, Via Formica št. 1 ima v svoji zalogi edino naša domača vina. Cene razmeroma nizke.

Lloyd Sabaud.

Prihodnje vožnje:

v Severno Ameriko:

»Conte Rosso« 12. 10. 1926.

»Conte Bramassano« 29. 10. 1926.

Iz Genove v Njujork v 9. dneh;

v Južno Ameriko:

»Re d' Italia« 12. 10. 1926.

»Tomaso di Savoia« 22. 10. 1926.

»Conte Verde« 13. 11. 1926.

Iz Genove v Buenos Ayres v 13½ oziroma v 19 dneh.

v Avstralijo:

»Moncalicos« 30. 10. 1926.

»Re d' Italia« 10. 12. 1926.

Informacije daje in sprejema prednaročila na vozne listke zastopnik

F. Rosich, Gorica,
Via Contavalle št. 4.

Röntgenologični zavod

za zdravljenje in diagnostiko

primarija **Dr. A. DE FIORI**

v GORICI, CORSO VITT. EM. III. št. 14
SPREJEMA OD 9 - 12 IN 2 - 4

Zdravnik za zobe in usta
Dr. LOJZ KRAIGHER

sprejema vse dni v tednu v Gorici, na Travniku št. 20 ob sobotah in nedeljah pa tudi v Ajdovščini št. 146 nasproti Ljudskemu vrtu.

KRTOVE KOŽE

kupujem

Pasti in poduk na vprašanja

W. WINDSPACH
GORICA, VIA CARDUCCI 6

ZOBOZDRAVNIŠKI ATELJE

ROBERT BERKA

Gorica, sedaj Corso Verdi 36.

Lastnik se je specializiral na Dunaju, bil več let asistent zobozdravnika dr. ja Pikla. Laboratorij otvoren že leta 1918. — Sprejema do 9. do 12. in od 2. 6., ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. — —

Teod. Hribar (nasl.) - Gorica
CORSO VERDI 32 - - (hiša Centr. Posoj.)

Velika zaloga češkega platna iz znane tovarne Regenchart & Raymann, vsakovrstno blago za probočence kakor tudi velika izbira moškega in ženskega sukna.
Blago solidno! Cene zmerne!

UDINE - Via Savorgnana 5 - UDINE

Po znižanih cenah
(AL RIBASSO)

Izredna prodaja na račun tovarnarjev

S 1. oktobrom začetek velikanske zimske prodaje. — V bogati zalogi bo našlo slavno občinstvo veliko izbera; zadovoljno bo s cenami in s kakovostjo blaga.

Navajamo cene nekaterih predmetov:

Žepni robci	L. -60	Ženske vezene srajce	L. 3.50	Blago za prte belo „Napoli“	
Prtiči za čaj	„ -75	Domače platno beljeno	„ 3.60	visoko 150 cm.	L. 9.—
Žepni robci z živim robom	„ 1.10	Platno „Madonna“	„ 3.60	Pravo laneno blago vis. 80 cm. „	9.90
Povitki za otroke	„ 1.30	Brisače gobaste „Fantasia“	„ 4.50	Combine vezan L. 10, pleten. „	10.—
Moške barvane nogavice	„ 1.50	Obposteljne preproge	„ 4.90	Žamet za lovce	„ 10.50
Prtiči	„ 1.50	Močne ženske nogavice	„ 3.50	Težke moške volnene maje	„ 12.90
Brisače za posodo kvadr.	„ 1.90	Blago dvojno tkano 100 cm.	„ 4.95	Močno platno zarjuhe vis. 240 cm. „	13.90
Brisače „Reclam“	„ 1.90	Ženske svilene nogavice	„ 5.—	Ženske volnene bluze	„ 19.50
Prtiči z robom	„ 1.90	Preproge iz jute à m.	„ 5.50	Volnene maje za kolesarje	„ 19.50
Prtiči za čaj „Fiandra“	„ 1.90	Težje brisače „Crepe“	„ 5.50	Posteljne preproge triko	„ 32.—
Moške nogavice „Fantasia“	„ 2.25	Svilene naramnice	„ 6.50	Rjuhe z robom „Ajour“	
Prtiči gobasti	„ 2.50	Platno beljeno vis. 150 cm.	„ 7.50	za 1 osebo	„ 33.—
Cvirkate plenice	„ 2.50	Močni ženski moderci	„ 7.50	Pregrinjala iz čiste volne	„ 49.—
Brisače gobaste	„ 2.75	Obposteljne preproge iz		Vezane rjuhe za 2 osebi	„ 49.—
Ženske nogavice z dvojnimi šivom	„ 2.75	klobučine „Fantasia“	„ 8.50	Žimnice 14 kg.	„ 55.—
Madapolan „Extra“	„ 2.90	Blago za prte barvano m. po	„ 9.—	Trapunte	„ 59.—
Zimske moške nogavice	„ 2.90	Ženske vezene srajce	„ 9.—	Posteljna pregrinjala iz svile	
Cvirkate brisače za posodo	„ 3.25			200.240	„ 65.—

CENE STALNE

Na debelo in na drobno

VIDEM - Via Savorgnana - VIDEM

Razpošiljamo blago po poštnem naročilu.

Postrežba v slovenskem in nemškem jeziku.